

Sygn. akt : VU 679/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 27 marca 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 679/13

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 20 grudnia 2012r. G. K. domagała się wznowienia zawieszony wypłaty emerytury za okres od 1 marca 2012r. wraz odsetkami w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. zapadłym w sprawie o sygn. akt K 2/12.

Decyzją z 4 stycznia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. podjął wypłatę emerytury na rzecz wnioskodawczyni od 22 listopada 2012 r. tj. od dnia opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Decyzją z 27 marca 2013r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni uchylenia wcześniejszej decyzji, którą zawieszono je wypłatę emerytury wobec kontynuowania przez nią zatrudnienia za okres od 1 marca 2012r. do 21 listopada 2012r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r., zgodnie z którym art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikająca z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy zauważył, iż przedmiotowy wyrok wszedł w życie z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, tj. z dniem 22 listopada 2012r. Zatem nie jest zasadne uchylenie

wcześniejszej decyzji części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres do dnia 21 listopada 2012r., co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania za wskazany okres.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła G. K. domagając się przyznania wyrównania należnej emerytury za okres od 01marca 2012r. do dnia 21 listopada 2012 r. wraz z odsetkami.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jej oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Decyzją z dnia 3 grudnia 2007r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od 1 lipca 2007r. Na dzień przyznania emerytury wnioskodawczyni była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. w L.. Jednocześnie zawiesił jej wypłatę, gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie u pracodawcy, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

W dniu (...) wnioskodawczyni osiągnęła wiek 60 lat. Nie występowała o przyznanie jej emerytury bowiem pozostawała w zatrudnieniu.

W dniu 20 grudnia 2012r. złożyła wniosek o wznowienie wypłaty emerytury orz zaległych świadczeń za okres od 1 marca 2012r. wraz z odsetkami. Rozpoznając ten wniosek organ rentowy decyzją 4 stycznia 2013r. podjął wypłatę emerytury wnioskodawczyni od 22 listopada 2012r.

Zaś skarżoną decyzja z 27 marca 2013r. odmówił uchylenia wcześniejszej decyzji zawieszającej wypłatę emerytury wnioskodawczyni za okres od 1 marca 2012r. do 21 listopada 2012r

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jest nieuzasadnione.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie sygn. akt K 2/12 orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012 r. (Dz. U. poz. 1285).

Podstawowy problem w rozpatrywanej przez Trybunał Konstytucyjny sprawie dotyczył oceny czy ustawodawca, rozciągając obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą jako jeden z warunków nabycia prawa do emerytury na osoby, które skutecznie nabyły prawo do przedmiotowego świadczenia w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., nie naruszył zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. W tym okresie nabycie prawa do emerytury następowało niezależnie od pozostawaniu przez ubezpieczonego w zatrudnieniu. Trybunał podkreślił, że zasada ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa przejawia się w takim stanowieniu i stosowaniu prawa przez państwo, by obywatela mógł realizować swoje prawa w zaufaniu, że nie naraża się na skutki, których nie był w stanie przewidzieć. Trybunał Konstytucyjny uznał, że rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. spowodowało, że osoby, które skutecznie nabyły i zrealizowały prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. zostały objęte nową, mniej korzystną dla nich treścią ryzyka emerytalnego, co naruszyło konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, iż przedmiotowe rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego nie znajduje zastosowania do skarżącej, skoro prawo do emerytury zostało jej przyznane decyzją

z dnia 3 grudnia 2007r. od 1 lipca 2007r. tj. w stanie prawnym, w którym obowiązywał przepis art. 103 ust. 2 a ustawy emerytalnej, będący w swej treści odpowiednikiem aktualnie obowiązującego art. 103 a ustawy emerytalnej. Przepis ten stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał ją bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Z powyższego wynika, że w reżimie prawnym, w którym ubezpieczona nabyła prawo do świadczenia emerytalnego nie było możliwości pobierania tego świadczenia bez rozwiązania stosunku pracy z ostatnim pracodawcą, na rzecz którego ubezpieczony wykonywał zatrudnienie po wydaniu decyzji ustalającej prawo do emerytury.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje też okoliczność, iż wnioskodawczyni po osiągnięciu 60 roku życia nie występowała o przyznanie jej emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Z uwagi na datę wydania, decyzja ta nie mieści się bowiem w ramach czasowych sprecyzowanych z wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Mając powyższe na uwadze, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.